

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Coniugum mortificatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

positis sententijs *breuitatis huius vitæ, & mundi vanitatis*, cuius pulchritudo & figura exterior magna velocitate præterit, & summa breuitate finitur. Nihil enim aded homines continet ac frenat, atque quod ad oëulum vident, omnia sibi finiri in morte; & ipsum matrimonium ac reliqua ipsi coniuncta *breuissimo* tempore duratura: finem verò bonæ vitæ fore *æternum*.

§. I. *Coniugum mortificatio.*

PRIMUM Apostoli consilium est, vt coniuges mutuam inter se amorem, & erga filios, ac cognatos, *ratione moderentur*. Et hoc intelligit, cum dicit: *qui habent, tanquam non habentes sint*, vt ita scilicet viuant ab amore carnis sensuali remoti, & expediti, vt ille eos non impediatur, aut retrahat ab obsequio Dei, magis quam si coniuges non essent, aut filios non haberent. Is, ait S. Gregorius, vxorem habet, quasi non haberet, qui nunquam eius gratia aut amore aliquid mali facit, nec rectitudinem deserit puræ suæ intentionis: & ita carnis curam suscipit, vt ad spiritus gaudia suspiret. Omitto gradum illum altissimum habendi vxorem quasi non habeatur, cum scilicet coniuges ipsi *continentiam* seruant, sicut S. Ioseph & Beatissima Virgo; S. Chrysanthus, & Sancta Daria, alijq; similes: nam hoc consilium rarissimum est: & alias sufficit amorem ipsum & carnis desiderium valde mortificatum habere, & prudentiæ regulis adstrictum: vt scilicet contenti sint, quod matrimonij debitum soluant, cum illis circumstantijs, quas dicit ipsa ratio: & abstinendo ad tempus (vt ait Apostolus) propter fines, de quibus paulò inferiùs dicemus.

SECUNDVM consilium est, vt studeant, tristitiam & lachrymas in huius vitæ aduersitatibus moderari, quales sunt paupertas, ignominia, mores improbi, morbi, filiorum mortes, alijq; infelices euentus, qui præcipue solent coniuges vexare: & hoc est *flere quasi non flerent*. Flentes scilicet, & tristitiam sentientes in huiusmodi casibus, quia hominum est eos sentire, siquidem S. Iob dixit: *a ne fortitudo lapidum fortitudo nostra, nec caro nostra anea est*: ita tamen flere debent, vt, quæ ad obsequium diuinum spectant, non impediatur, aut retardentur: sed seipsos consolentur, cogitantes, *breui fore finem eius planctus, & calamitatis temporalis*: venturam verò quietem & felicitatem *æternam*: sibi etiam persuadentes, DEVM esse, qui in rebus *temporalibus* eos premit, vt proficiant in *spiritualibus*.

HVC consilio tertium coniungitur, vt & *letitiam & gaudium* ex huius vitæ prosperitatibus moderentur, vt *qui gaudent quasi non gaudentes sint*, tali scilicet moderatione gaudeant, vt non declinent in leuitatem aut superbiam, & aliquo modo sit causa diuinam legem transgrediendi: sed me-

1.
Amor mundum moderatus.

3. p. Pass.
admonit.
28.
cc
Continentia certari.

2.
Luctus moderatus in Aduersis.
a Iob. 6. 12.

3.
Letitia in prosperis temperata.

Diei nox
succedit.
To. 1. tract.
2. s. 10.

minerint, quemadmodum auersitates citò transeant, ita etiam prosperitates pertransire. Cùm igitur aliæ alijs succedant: affectus, quem hæc in anima faciunt, moderandus ac temperandus est memoria eius, quem efficiunt illæ, cùm succedent: ut sic sint ipsi vtrisque superiores, quemadmodum suo loco dictum est.

4.
Desideria
franguntur.

QUARTVM consilium est, ut etiam affectum moderentur ad ea, quæ cùm non habeant, habere tamen *desiderant*, quod insinuat verbis illis: *qui emunt tanquam non possidentes sint*, quod est dicere, si in id laborem impenditis, ut aliqua temporalia bona ad vestræ domus ac familiæ sustentationem acquiratis, id facite corde quodam à cupiditate alieno, atque si talia bona non pro vobis ipsis quæreretis: ita ut eorum acquirendorū causa, etiam si vtilia valde aut necessaria videantur, nullum peccatum admittatis. Simili autem modo quærenda vobis sunt *officia* ac dignitates Reip. ac reliquarum rerum huius mundi: animo inquam puro & expedito, ab inordinato earum amore: nullis etiam malis medijs adhibitis, imò neque ea habere ac possidere velitis, nisi in eum finem, ut cum illis Deo inseruiatis.

5.
Vsu mode-
ratus.

Impij mun-
do fruuntur.

b Sap. 2. 6.

Iusti vise v-
tuntur.

c Mat. 16. 10

Anima im-
par v. undo.

HVC affine est *ultimum* consilium, ad moderatum scilicet & accommodatum rerum, quæ iam possidentur, usum, *utentes*, ait Apostolus *hoc mundo* rebusque omnibus, quas ille in se complectitur *quasi non utentes*. Perpendit autem egregie S. Thomas, quod non dixerit Apostolus: *qui fruuntur* hoc mundo: sed *qui utuntur*, nam frui hoc mundo in proprio huius vocis *FRUI* sensu, est proprium hominum peccatorum, qui ultimum suum finem in rebus huius vitæ collocant; DEVM deserentes, ut eis frui liceat, dicentes, quod refert Sapiens: *b fruamur bonis, quæ sunt*. *VTI* autem mundo, est, res eius tanquam *media* applicare, ad consequendum *finem*, in quem illæ sunt destinatæ: & hoc est proprium *Iustorum*, qui, ut maiorem consequantur perfectionem, ita illis uti debent, ac si non vterentur, corde inquam aded expoliato & expedito ab earum affectu, ut parati sint abstinere ab eis, & à se abijcere, quodocumque DEO ita placuerit; & ad præstandum, quod ille iubet, aut fuerit ita conueniens: ita ut neque ad eas conseruandas, nec ut eis uti possint, in præcipuo illo capite deesse velint, quod ad animæ suæ salutem, ac DEO placendum pertinet. Memores illius Christi Domini sententiæ: *c quid prodest homini, si mundum vniuersum lucretur, anima vero sua detrimentum patiat? Aut quam dabit homo commutationem pro anima sua? Filius enim hominis venturus est in gloria Patris sui, cum Angelis suis: Et tunc reddet unicuique secundum opera eius*. Cuius hic est sensus: si animam tuam pro omnibus huius mundi rebus simul sumptis ita commutes, ut pro eis acquirendis, aut conseruandis eam perdas: quem fructum in die Iudicij inde habebis: quando supremus iudex te secundum

tua

tua opera est iudicaturus? Nam, si hæc *iniqua* fuerunt, nullam ipse rationem ducens bonorum mundi, quæ acquisisti, possidisti, condemnabit te ad æternos ignes. Cum igitur aded velociter *prætereat figura huius mundi: utere eo, quasi non uteris.* ut in nouissimo illo die Deus remuneret fidelia tua obsequia æterna felicitate & requie. Accipe S. *Iob* tanquam exemplar, cui conformis esse studeas, par cum enim, ut supra est dictum, status hic significatur. Is enim *uxorem* habuit tanquam non haberet; *fleuit*, quasi non fleret; *gansus* est, tanquam non gauderet; *emit* tanquam non possideret; *usus* denique est hoc mundo, tanquam non uteretur. Cuius rei sufficientem fidem facit, quod cum Deus abstulit illi *filios, sanitatem, honorem & omnia eius bona*, id totum admiranda patientia tulerit, conformans se voluntati Domini, qui ea dederat & abstulerat. Et propriam *uxorem* ad impatientiam ipsum impellentem viriliter reprehendit, ostendens quàm puro amore, & ab inordinato affectu expedito eam amaret, siquidem multò plus Deum, quàm ipsam diligeret. quare illi dixit: *d quasi una de stultis mulieribus locuta es. Si bona suscepimus de manu Dei, mala cur nõ suscipiamus. e Dominus dedit Dominus abstulit: sicut Domino placuit ita factum est: sit nomen Domini benedictum.* O Virum supra virum, coniugum exemplum, parentum ideam, ac diuitum exemplar, quem nec prosperitas arrogantem: nec aduersitas pusillanimum fecit, aut diffidentem; nec amor filiorum illum retraxit ab eis purificandis per sacrificia, dum uiuerent; nec effecit, ut propter eorum mortem, pacem pristinam amitteret. Notissimæ sunt heroicæ virtutes, quas in sui status prosperitate exercuit; ob quas prædicatus fuit, & ab ipso Deo laudatus; *f cui non esset similis homo in terra:* quas tamen virtutes multò magis confirmauit ijs, quas tempore aduersitatis exercuit: ut ex ijs intelligamus, etiam in statu imperfecto posse vitam esse valdè perfectam, fauente ad id gratia diuina, quæ in Matrimonij Sacramento Coniugibus Euangelicæ Legis confertur, ut cum maiori suauitate efficacitate obtinere possint *sanctitatem*, quam insignes legis antiquæ coniuges obtinuerunt.

§. II. Coniugum exercitium Orationis.

MORTIFICATIONI prædictæ coniungendum est exercitium *orationis*: quod non erit aded difficile, si duo illa impedimenta, quæ huic statui sunt aliis annexa, reformata sint ac temperata, quæ S. Apostolus a *solicitudinem ac diuisionem* appellat. Nam coniugati sunt sicut Martha, de multis rebus *soliciti*, & in multas curas *diuisi*, ut mutud sibi placeant, suæque familiæ non desint. At mortificatio prædicta, hæc remouet impedimenta: quæ non tam oriuntur ex rebus, quæ possidentur, aut desiderantur, & quæruntur, quàm ex nimio cordis ad ea affectu: quare, hoc mortificato, cessabit turbas & anxia sollicitudo; ipsaque diuisio reduci poterit ad *unum necessarium*

S. Iob moderatio.

d Iob. 2. 10.
e Ca. 1. 21.

f Iob 1. 8.
S. Iob ambidexter.

11. Co. 7. 32.
Sollicitudo
& diuisio
impedimenta
orationis.